

Всички стари, сливенци, съ които говорихме въ Ромъния, разправятъ, че когато се заселили тамъ въ 1830 г. заварили села и най-невъжественно население. Сливенци още съ прѣминаването си на Дунава се убѣдили че „оставили питомното и отишли да гонятъ дивото“. И дѣйствително, още въ първитѣ години на тая емиграция българитѣ сж били най-виднитѣ търговци въ Ромъния. По пияцитѣ на Букурещъ, Браила, Гюргево, Галацъ и т. н. се говорѣло само български. Но нѣщо повече. Образованието прѣзъ тия години въ Ромъния не било ромънско, а гръцко. Както ще се види, сливенци не се славили само въ родния си градъ съ своитѣ „елински“ знания, но и между самитѣ гръци въ *Халки* и *Куру Чешме* (Цариградъ), въ Мала-Азия и въ самата Ромъния. Самъ Д-ръ Селимински е билъ учителъ по гръцки въ Руше-де-веда, въ Букурещъ, Пloeщъ и т. н., а братътъ на Маврудия — Балсамаджия, сжщо сливенецъ, е занимавалъ по гръцки синоветѣ на най-виднитѣ влашки боляри. Такъвъ е случая и съ *Михаилъ Колони*, пакъ отъ Сливенъ, който е билъ частенъ прѣподавателъ на дѣцата на князь *Александръ Гика*, отпослѣ тѣхенъ наставникъ въ Атина и Парижъ. Сума сливенци сж заемали видни държавни служби въ Ромъния, както ще се види малко по-долу.

И тъй, наканелитѣ се сливенци да основатъ колония въ Ромъния съ старото име на града си, — „Новъ Сливенъ“ (Берязка) — не сполучватъ и се разпрѣсватъ по всички ромънски краища. Сто сливенски сѣмейства отъ Берязка отиватъ въ *Дудеци* до Букурещъ, а други сто дали пълномощно на *Лазаръ Газибарата*, братовчедъ на Селимински, да основе колония кждѣто ще, но послѣдниятъ не посочва мѣстото.¹⁾ Само прѣзъ 1830 г. въ Букурещъ имало 31 сливенски сѣмейства. Нека не забравяме, че както въ Букурещъ, тъй и въ останалитѣ градове на Ромъния, нѣкои отъ останалитѣ въ Сливенъ българи, имайки роднински връзки съ прѣселенитѣ отъ 1830 г., сж се зеселвали отъ врѣме на врѣме слѣдъ 1830 г. Такива примѣри не сж рѣдки дори до освобождението.

Мжчно биха се изредили имената на всички прѣселени сливенци въ Ромъния, а при това страницитѣ ни за това сж тѣсни. Посоченитѣ имена на сливенци, прѣселени въ Ромъния, засѣгатъ само извѣстни личности въ първитѣ години на прѣселението, и то като прѣдставители на общини или членове

жеха до 1843 г.; сжщото направиха и съ много български думи, които замѣниха съ френски или италиянски; нѣма да се мине много, когато вмѣсто: градинаряса четещи вѣстнику, тѣ ще казватъ жердениера лизещи журналу.

¹⁾ Запис. Д-ръ Селим., II, 78, 63.